

mærkninger om, at saa megen Pris jeg end sætter paa de to Ændringsforslag under Nr. 11 og 12, er jeg enig med Ministeren i, at den Ændring, der findes under Nr. 16, saa nogenlunde overflødiggør Ændringsforslagene Nr. 11 og 12. Men naar den ærede Minister vendte tilbage til vort Ændringsforslag under Nr. 3 og mente, at han var i god Overensstemmelse med sig selv og med sine Udtalelser, baade under Konferencen og her i Salen, saa kan det jo være ganske rigtigt, saaledes som han turnerede dem i Dag. En Bemærkning nedskrev jeg, idet Ministeren udtalte, at hvis der var stillet to Ændringsforslag, af hvilke det ene gik ud paa at forhøje Tilskuddet til Hingsteskuerne, og det andet gik ud paa som det, der nu foreligger, at nedsætte det, og Valget stod derimellem, saa vilde han gaa med til Nedsættelsen. Jeg er glad for denne lille Indrømmelse; men, sagde den ærede Minister, saaledes foreligger Sagen jo ikke, her er jo Lovforslaget, det ligger midt imellem, og derfor vilde Ministeren holde paa det. Det kan jeg ogsaa forstaa, især hvis det var den bestaaende Tilstand, men hvis jeg ikke tager fejl, saa er det bestaaende nu netop det, som Ændringsforslag under Nr. 3 foreslaar. Jeg forbeholder mig selvfølgelig, at jeg kunde tage fejl, men saa vidt jeg ved, er netop Statstilskuddet til Hingsteskuerne nu 65,000 Kr., akkurat det samme, som Ændringsforslaget foreslaar. Det er altsaa denne Forhøjelse, som her finder Sted, som vi med vort Ændringsforslag ville forhindre, og som jeg har troet at ville forhindre med god Grund.

la Cour: Naar det ærede Medlem, der nu satte sig (Breinholt), omtalte, at jeg havde overset Sporvejene i Tyskland og kun taget Hensyn til dem i Kjøbenhavn, forholder det sig jo ingenlunde saaledes. Jeg har vidst, at Sporvognene i Tyskland tidligere have brugt mange danske Heste til Trækraft, og at de nu ere gaaede over til Elektricitet. Naar det ærede Medlem talte om Eksporten og at jeg havde glemt dette, maa jeg sige, at det har jeg ganske sikkert ikke glemt. Men jeg har ikke lagt saa megen Betydning paa den Eksport til Brug for Hestesporvejene i Tyskland, som vi havde indtil for kort Tid siden, som paa det, at vi paa Grund af de store Toldsatser rimeligvis ville komme til at standse vor Eksport af Heste til Tyskland. Altsaa, saa snart Hesteeksporten til Tyskland bliver lukket for os, vil det jo særlig være Sporvejene i selve Landet og navnlig

i Kjøbenhavn, som ved at gaa over til Elektricitet ikke længere have Brug for Hestekraft. Det ærede Medlem talte om, at jeg havde paapeget en Tilbagegang. Ja, hvad forstaaer det ærede Medlem ved en Tilbagegang? Jeg mener ingenlunde, at vor Hesteavl er i Tilbagegang, idet vi udvikle stadig flere, smukke og gode Individder, men jeg mener, at der er Tilbagegang i Efterspørgselen efter disse Heste, og det er naturligvis en overordentlig svær Kamp, som vor Hesteavl faar at udholde, naar Efterspørgselen formindskes, da det jo i Reglen er Efterspørgselen, der betinger Priserne. — Det ærede Medlem bad mig om at bevise, at der kunde være Fremgang for vor Hesteavl. Ja, jeg tvivler ikke om, at vore Heste kunde udvikles baade i den ene og den anden Retning, naar Avlen ligger i kyndige og dygtige Landmænds eller Opdrætteres Hænder. Lige saa godt som vi nu have faaet en svær og stærk Hest, der har været søgt til at drage store Læs efter sig, lige saa godt kunne vi naa til at faa en lettere Hest, der kan tilfredsstille andre Krav. Men skulle vi, for at blive i det Billede, det ærede Medlem brugte, tage Skeen i den anden Haand, kræver det selvfølgelig Understøttelse. Det ærede Medlem ved meget godt, at de første Forsøg, der blive gjorte, i Reglen ere forbundne med ikke smaa Tab. Navnlig hvis vi skulle til, hvad det ærede Medlem omtalte, at udvikle vor Hest f. Eks. til en Hest for Armeen, saa vil der sikkerlig komme Tab for de første Opdrættere, og da gælder det om at kunne støtte disse Bestræbelser, der ville komme frem hos Opdrætterne for at fremskaffe en saadan Hest. Jeg kan ikke se, at vi paa et saa kritisk Tidspunkt for vor Hesteavl som det nuværende kunne give Afkald paa det mindste af den Understøttelse, som Hesteopdrætterne hidtil have nydt af Staten.

Ordføreren (Hage): I mine indledende Udtalelser havde jeg Lejlighed til at komme ind paa forskellige af Mindretallets Forslag, da de stode i nogen Forbindelse med de af Udvalget eller dets Flertal stillede Forslag, saaledes at jeg ikke nu behøver at komme tilbage til disse Forslag; det vil i hvert Tilfælde blive ganske korte Bemærkninger. Der er to af de af Mindretallet stillede Ændringsforslag, under Nr. 3 og 10, som jeg ikke omtalte i mine indledende Bemærkninger. Jeg har netop undgaaet i mine Udtalelser at komme for meget ind paa Hestespørgsmaalet, fordi vi